

איך קונים מיפלגה?

חירות) הלוואה של 100 מיליון שקל (ישן), ריבית 24%, ערך בדולרים 341,583, ריבית ל-15.285 — 386,458 דולרים. חמש הלוואות כאלה, תוך שלושה חודשים, הגיעו ל-1,062,141 דולרים. לדיכוי בלס, אלה היו הלוחות אות שלא היה צורך להחזיר חלק מהן. ולראיה: כל הבסס הזה ניתן מבלי שאונגר נתן לבלס ביטחונות נוספים כלשהם. זה היה בזמן שבו נמשך המשא-והמתן על הקמת הממשלה החדשה, וצירוף "יחד" למערך.

לזכות בכורה בממשלת אחדות לאור מית. על רק זה צמחה העיסקה של קניית יחד.

לדיכוי בלס, שימעות פרס עצמו ה טיל את התפקיד עליו. הוא ישב או על תקן הקבלן שלו לעסקים מלוכלכים.

● אונגר — בלס

קשר בין אונגר ובלס נוצר עוד לפני כן בגלל בניין ברחוב הרצל בתל-אביב, שהיה שייך לחברת התור,

עם חרות בממשלת יצחק שמיר. התוכנית הוכשלה ברגע האחרון על-ידי אני שידתהיה, שלא סלחו לוויצמן את דרישותיו היוניות.

או נולד במוחו של אברהם טמיר הר-עיון להקים מיפלגה חדשה, שתהפוך את וייצמן לאיש-מפתח בממשלה הבאה. הוקמה תנועת יחד. הרוח החיה בה היה רמי אונגר, המיפלגה החדשה אספה מיליונים מכמה מיליונרים בחו"ל, רובם ידידי-עסקים של וייצמן-אונגר. היא אספה מועמדים מכל הבא ליד, בלי שום קשר רעיוני (בנימין כראליעזר, שלמה עמר), קנתה קולות במיגור הערבי והשיגה כמה קולות במיגור היהודי — ובסוף נכשלה כישלון חרוץ. יחד — התנועה לאחדות לאומית" השיגה 46,302 קולות ובקושי שלושה מנדטים, וגם הרבה חובות. המיליונים לא הספיקו.

אך רצה המיקרה ושלושת המנדטים של יחד היו חיוניים להקמת ממשלה חדשה. הם היו חיוניים למערך, כדי להקים ממשלה משלו, או לפחות

כלום — בן-עשרים חסרת-עסקה — לאיש-עסקים המגלגל מיליונים, והערו סק בחצי תריסר שטחים שונים — החל בנכסי דלא-ידי וכלה בייבוא מכונות. את עסקיו בנה בעזרת קשרים פוליטיים וחברתיים, כשהוא תופס טרם מפ על הימים המשוגעים של שימחה ארליך ויורם ארדור. חבריו הם אנשי הצמרת: עוזר וייצמן ומיקי אלבין, רם כספי ויגאל ארנון. הוא ניהל עסקים והרוויח הון באיראן של השאה ובמדינות אפריקה וידידות-ישראל.

את עוזר וייצמן הכיר אונגר ב-1970, זמן קצר אחרי שוויצמן סיים את תפקידו כשר-התחבורה, בגלל פרישתו של מנחם בגין מהקואליציה. וייצמן התחיל לעסוק בתחבורה באופן פרטי — יבוא מכונות. באחד העסקים התנגש עם אונגר הצעיר. הם התיידדו. מאז מופיע וייצמן על תקן של שותף וזטר ברוב העסקים של אונגר.

אונגר הבין שכראי להחזיר את וייצמן צמח לעמדת-מפתח. אחרי פרישת בגין למאסר-בית, אירגן את החזרת וייצמן לממשלה בתפקיד של שר-האוצר מט-

פרשה המדהימה ביותר בכל פרשת-בלס היא קנייתה של מיפ-לגת יחד — קניה של מיפלגה שלמה. קניה זו איפשרה לשימעות פרס להיות לראש-הממשלה.

השבוע הכחישו רמי אונגר ועוזר וייצמן, שני גיבורי הפרשה, את העניין מכל וכל. אונגר, הנמצא בחו"ל, אחרי שחלק גדול מעסקיו התמוטט, רגא להעביר לעיתונאים (כתנאי שלא יצטוו את הרברים מפיו, אלא ידברו בשם "מקורות") שבסל משקר. לדבריו, הוא היה חייב לבלס חוב עיסקי רגיל, והחזיר את החוב.

תיאור זה אינו מתיישב עם העובדות.

להלן לראשונה העובדות, המוכיחות את קנייתה של יחד.

● אונגר — וייצמן

מי אונגר הוא תוצר אופייני של המעמד העליון הישראלי הח-רש. הוא בן 40, ב-20 שנה עלה מלא-

6.1.84	341.583	
9.3.84	254.452	
24.6.84	313.962	
31.10.84	58.715	
8.11.84	93.349	
	1.062.141	
	878.749	1.062.141
	183.392	

המיסמך המרשיע: החשבון בכתב-ידו של אונגר הריבית נעלמה

אונגר עם וייצמן מניין צצו 1.4 מיליון דולר!

בלס עשה עיסקה זו — כפי שתפרסם קודם לכן הויתקן למיפ-לגת-העבודה — על סמך ההנחה שאחרי הבחירות יעלה המ-ערך לשילטון, ויחזיק בידיו את מישרד-האוצר, כך שיוכל לג-מול לו כגמולו.

אולם הנחה זו התבררה. בממשלת-האחדות-הלאומית נשאר האוצר בידי הליכוד.

באותה שעה התחילו להתפוצץ הע-סקים בין בלס והתק"ם. בלס רצה את הכסף בחזרה.

החלה התמקחות. במהלכה נרשמו כמה דברים מעניינים, המטילים אור ברור על העיסקה כולה.

מנהל-החשבונות של בלס, אחד שייקה כספי, לא ידע על העסקים שמאחורי הקלעים. הוא התייחס אל הלוואות לאונגר בכל התמימות. לכן רשם, באורח שיגרתו, את הריבית המצ-טברת: 24%. זה היה חשבון רגיל של ריבית-דריבית.

שאשתו של אונגר, יעל, ירשה חלק ממנה. בלס, שהיתה לו חנות בבניין, ניסה להשתלט עליה, והצליח לקנות בה מניות. אונגר רצה להוציא אותה אבל לאונגר לא היה כסף.

העיסקה שנעשתה היתה פשוטה: בלס העביר לאונגר את חלקו בחברה, ואונגר שיעבר את המניות שלו באותה החברה לבלס כביטחון להלוואה. חוץ מזה עסקו אונגר ובלס ביחד בעיסקי ספרות במטבע-חוץ (עתי-דניות). מכיוון שאונגר היה בצרות, לוהו סכומים גדולים מבלס בשוק האפור בריבית גבוהה.

כאשר רצה שימעות פרס לקנות את יחד, מילא החוב הפרטי של אונגר לבלס תפקיד חשוב. ניתן היה להעביר סכומים גדולים לראשי יחד בצורה שנראתה כפעולה עיסקית רגילה. מכי-וון שהוצאות-הבחירות של יחד לא עברו מעולם תחת ידי מבקרה-מדינה, כמו של שאר המפלגות, אין כל אפי-שרות לדעת היכן הגבול בין חובות המיפלגה ובין חובותיו האישיים של רמי אונגר (ו/או שותפיו-לעסקים, עוזר וייצמן).

(מורע לא עברו הוצאות יחד תחת ידי מבקרה-מדינה? יחד לא יכלה לק-כל מימון ממלכת, גם אחרי שהשיגה שלושה מנדטים, מפני שהוצאה סכר-מים שהיו גדולים לאי-דיועור ממה שהיה מותר לה להוציא על שלושה מנ-דטים. ממילא לא היה צורך שתגי-ש את סיפרי-החשבונות שלה, שנשארו חסויים.)

● הריבית שנעלמה

בן גולגל הרברים: בלס טוען כי שימעות פרס פנה אליו בכבודו ובעצמו לקנות את יחד. זה היה בימי ירח-הדבש האישי בין בלס ופרס. שהצמיח בין השאר את פרישת-השעון המפורסמת. בסיפרי-החשבונות של בלס מופיעה שורה ארוכה של הלוואות שנתן לאוני-גר. אולם אלה מתחלקות לשני סוגים. עד ה-4.4.84 ועד בכלל מצויין בספרים בשביל מה ניתנו הלוואות. מה-6.8.84 והלאה נרשם בספרים "רמי אונגר" בלבד.

הבחירות התקיימו ב-23 ביולי 1984. לדוגמה: 6.8.84 (חודש אחרי הב-

מכונית לידידתו של פירון

בלס אצל גונו (ראש מחלקת ההונאה של המיטרה) ביום ששי בשעות הצהריים. ולאחר השיחה עם ברילב ביקשו או דרישן מבלס לא להגיש תלונה כנגד התק"ם — לפי הצעת יורם גונו. התלונה נגד התק"ם היתה מירמל על הוצאת

עורך-דין פירון שכח לשלם את התמורה!

מיסמכים בטענות-שווא ובעורמה. שלא מגיעים להם. וסחיטה מבנק דיסקונט (הוצעו לבלס אז דמי-שתיקה — 12 מיליון דולר).

הטענה של ברילב ומייק פירון לבלס היתה: אם תוגש תלונה כנגד התק"ם, יהיה בלתי-אפשרי להגיע להסדר מוסכם. שוב בלס נפל ברשת.

לאחר החקירה של 18.10.85 אצל גונו יצא דוח לגנוז את התיק מחוסר אשמה.

פלא. בלס בכל אופן מגיע לבלל, אחרי חקירות נוספות של עוד שני צוותי-חקירה. למרות שבדוח ה-ראשון היה חוסר-אשמה, לגנוז את התיק, ועל אותה סוגיה.

טוב, רק לידעה כללית: "מיפ-בן ברילב. אחרי שרוני מילוא התערב בפרשה לא היתה לו ברירה — או הראש של בלס או הראש של התק"ם. לכן מה קל יותר מאשר לבחור את הראש של בלס. אחרי הכל, הוא לא חלק ממפלגת-העבודה. הוא רק איש-עסקים.

וכנראה עשה עסק רצף עם המערך. זה גם קורה בחיים. בשולי המכתב רשום:

המכונית דה-הידסו (צ"ל: ד-הייטסו) 85, במישר-הרישוי הי-תה עלישם משה בלס, הועבר על שם זהבה כספי. זה למעשה מייק פירון.

משה בלס הוא אחיו של רוד.

האיש שעמד בראש אורחים למען פרס, גיבור מיפלגת-הע-בודה ואחד הידידים הטובים ביו-תר של שימעות פרס. ואיש מחנה-פרס מובהק ופעיל עד היום.

הסיפור הוא כך: נרכשה מכונית מרומי אונגר, כמובן. לא שכחתם — יחד" וויצמן. המכונית נרכשה על-ידי משה בלס עם עוד כמה מכוניות. כמובן לשטשטש, וממשה בלס למייק פירון. לא לשכוח: מייק פירון לא זקוק למכונית. אבל זהבה כספי בן, וכך נעשית העיסקה.

רק במיקרה מייק פירון שכח לשלם את התמורה. רק במיקרה. שוב עיסקה סיבובית: רמי אונגר, וייצמן. יחד" מייק פירון, שימעות פרס ושוב בלס. והכל בשם הבוחר ולמען המטרה הנעלה ותחת הדגל של יחד".

אם תשאל את בלס: אתה יודע איפה שוכן המטה של יחד" וויצמן? התשובה היא לא מוחלם. כי זה נכון! לא שכחתם. הוא איש-עסקים. לא אוהב פוליטיקה!

כדי לא לשכוח: מייק פירון היה הרוח בהצטרפות יחד" למערך. עוזר מאוד לבלס בכל הקשור לכך. הוא האיש שקיבל את התרומות בקשר לכך. הוא הדמות מאחורי הקלעים. ואליו מגיע הכל (מעורב)

מיכאל פירון היה ראש מטה הבחירות הפרטי של שימעות פרס. ש-היה נפרד ממטה-הבחירות של מיפ-לגת-העבודה. זה נקרא "אורחים למען פרס", ובקיצור אלף. את התרומה האדירה שלו למיפלגה בסך 600 אלף דולר, העביר רוד בלס למיכאל

ידידה זהבה כספי מרמי אונגר. כמובן!

(מייק) פירון, וצ'ק אחד אף היה על שמו.

אך מסתבר כי נדיבותו של איש-העסקים בלס כלפי עורך-דין פירון לא הצטמצמה בכך. הוא גם נתן לו מכונית. ליתר דיוק: לא למייק פירון עצמו. אלא לידידתו הקרובה, זהבה כספי, מזכירת התיזמורת הפילהר-מונית.

25 אלף	לפי שטח	המ-א-100
25 אלף	מכונית	זה-100
25 אלף	מכונית	85
25 אלף	מכונית	85
25 אלף	מכונית	85
25 אלף	מכונית	85

מיכתבו של בלס מהבלא

אפילו מזגן + רדיו-טייפ + חלונות ציבעוניים

באופן ישיר בהצטרפות יחד" למערך.

הוא גם היה אמור לעזור לבלס להגיע להסדר מוסכם עם התק"ם. את זה אומנם הצליח לעשות. הוא פשוט הצליח לעבוד על בלס, ולהעביר לתק"ם נכסים בערכים נומינליים של 80-90 מיליון דולר, בשעה שנכסים אלה שווים ב-ערכים ריאליים יותר מ-200 מיליון דולר למחות. והכל כדי לעזור לבלס. ממש בדיחה. הוא האיש שדיבר עם השר בר-לב ב-18.10.85. לפני חקירה של

השבוע העביר בלס להעולם הזה מיכתב בכתב-ידו.

הנה הוא כלשונו: זה אומנם לא שעון. בומר-מרסיי (טעות במקור. השעון הוא. בום-מרסיי). זה מכונית דה-הידסו (צריך להיות: דהייטסו) חדשה.

מודל 1985. אפילו יש תוספות — מזגן-אוויר + רדיו-טייפ + חלונות ציבעוניים.

זה אומנם לא לשימעות פרס. אבל לאחד המקורבים ב"יתר (כל ההדגשות במקור). עורך-דין מייק פירון.